

OSZTÁLYOZÁS		027.41	
Budapestre vonatkozó ujságcikkek			
Szerző:	(b. t.)	(Köt. v. füz.)	
Cím:	A Tolsztoj Emlékkönyv köszöntése	(Oldal)	
Forrás:	Élet és Irodalom, 1962. jún. 2.	(Hely)	
Idő	"1962"	(Idő)	
Személy			

Nem szerepelt az ünnepi könyvhét hivatalos listáján, sőt, a könyvterjesztésnek talán semmiféle tájékoztatójában nem lehet fel, mégis — kicsit megkésve ugyan —, de a könyvhétre érkezett meg a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Tolsztoj Emlékkönyve.

Másfél évvel ezelőtt írtunk már róla, hogy készül. Elmondtuk, hogy kezdetben egyszerű bibliográfiáról volt szó, Tolsztoj halála 50. évfordulójának emlékére (1960-ban), s ez a gondolat terebélyesedett tovább. Több száz magyar és külföldi íróhoz (s néhány művészhez és tudóshoz is) intéztek levelet, hogy számoljanak be: milyen élményük maradt Tolsztojról, mit olvastak tőle a legszívesebben, gyakorolt-e hatást, s milyen, írói fejlődésükre?

S jöttek sorban a válaszok. Akadtak köztük semmitmondó sorok is. Volt olyan író (nemcsak külföldi világnagyság — magyar is), aki elhárította magától a feladatot. Megesett, hogy csupán néhány általános és ezért semmitmondó, frázisos dicséretet tartalmazott a válasz. A legtöbb író azonban csakugyan megihlette Tolsztoj egyénisége, művészete, szelleme. Bensőséges, forró vallo-másokra ihlette őket az életről és a halálról, a lét értelméről és a művészet szerepéről, a békéről és a háborúról. A gyönyörű kiállítású, gazdagon illusztrált, bibliográfiai anyagában megbízhatóan pontos kötetnek ez az Élő Tolsztoj című fejezete a legizgalmasabb: csaknem kétszáz élő magyar és külföldi író (köztük néhány tudós és művész) szubjektíven lírai, vagy objektíven értékelő, olykor novellisztikusan kerek, olykor publicisztikusan felépített írása Tolsztojról. S minthogy Tolsztoj egy kicsit az egész világ egyetemet is jelenti, ezek a Tolsztojról szóló írások is magukban foglalják kicsit a világegyetemet.

Olvassó, fogadd szeretettel. Ezzel zárja bevezetőjét és indítja útjára a szerkesztő nagyon szép, igazán értékes, könyvészeti és irodalmi csemegét jelentő kötetét, a Tolsztoj Emlékkönyvet. Bizonyos, hogy a szépet értő, az értékest érzékelő, a különlegességet érzékelő olvasó szeretettel fogadja ezt az albumot. Ugyanazzal a szeretettel, amellyel készült.

(b. t.)